

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

Sędziowie: SO Violetta Osińska

SO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 września 2014 r. w S.

sprawy z wniosku **A. K.**

z udziałem **M. R.**

o zniesienie współwłasności - wznowienie postępowania w sprawie I Ns 89/12

na skutek zażalenia uczestnika M. R.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 13 lutego 2014 r. r. sygn. akt I Ns 438/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy w Myśliborzu sygn. akt I Ns 438/12 ustalił i przyznał świadkowi H. T. (1) kwotę 172,17 złotych tytułem zwrotu kosztów podróży, którą to kwotę wypłacić tymczasowo z sum Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Myśliborzu a w pozostałej części wniosek oddalił (pkt 1) oraz ustalił i przyznał świadkowi B. K. kwotę 41,78 złotych tytułem zwrotu kosztów podróży, którą to kwotę wypłacić tymczasowo z sum Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Myśliborzu (pkt 2).

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, iż świadkowie T.i K.po stawiennictwie na rozprawie w tym samym w dniu złożyły wnioski o zwrot kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do siedziby sądu. Sąd I instancji dodał, iż H. T. (1)wskazała, że przejechała łącznie 274 km samochodem o pojemności silnika ponad 900 cm³ na trasie P.- M.- P.i zażądała zwrotu 229,00 zł, natomiast B. K.50 km samochodem o pojemności silnika ponad (...)na trasie D.-M.- D.żądając zwrotu 41,78 zł. Sąd I instancji stwierdził, iż zgodnie z art. 85, art. 92 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych należy zwrócić świadkowi rzeczywiście poniesione koszty przejazdu, których wysokość świadek należycie wykazał. Zdaniem Sądu I instancji w przypadku B. K.opis trasy nie wzbudził zastrzeżeń, natomiast zastrzeżenia takie wystąpiły podczas lektury wniosku w zakresie wskazania przez H. T. (1)liczby faktycznie przejechanych kilometrów. Sąd I instancji stwierdził, iż w żadnej wyszukiwarce tras przejazdu z miejsca zamieszkania świadka tj. P., ulica (...)do siedziby sądu w Myśliborzu nie można znaleźć trasy o długości 137 km. Nadto, Sąd I instancji dodał, że w wyszukiwarce tras G.maps najdłuższa, z trzech alternatywnych, droga przejazdu ma długość 103 km i taki przebieg Sąd I instancji uznał, czyli łącznie 206 km przy stawce 0,8358 zł daje kwotę 172,17 zł. Dodatkowo Sąd I instancji stwierdził, iż zwrot kosztów przejazdu obejmuje trasę przejazdu pomiędzy sądem wzywającym świadka a miejscem zamieszkania a nie zwrot kosztów przejazdu w czasie, którego świadek załatwia nadto prywatne sprawy przy okazji wezwania.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł uczestnika M. R. i wniósł o oddalenie wniosku świadka H. T. (1) o zwrot poniesionego kosztu przejazdu z miejsca zamieszkania do siedziby sądu i uchylenia postanowienia Sądu z dnia 13 lutego 2014 r. oraz uznania zwrotu kosztów podróży ww. świadka jako świadczenie nienależne.

W uzasadnieniu uczestnik wskazał, iż świadek H. T. (1) wprowadził Sąd w błąd w celu uzyskania dodatkowego dochodu gdyż Pani T., Pani K. oraz Pani aplikant przyjechały wspólnie samochodem marki S. zarejestrowanym (...) o nr rejestracyjnym (...). Dodał, iż samochód ten jest własnością wnioskodawczynie, która stawiała się w tym samym dniu w sądzie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przepis art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ((...) ze zm.) stanowi, że świadkowi przysługuje zwrot kosztów podróży, kosztów noclegu i utraconych zarobków lub dochodów, związanych ze stawiennictwem w sądzie.

Zwrot wydatków, utraconego zarobku lub dochodu, wynagrodzenia i kosztów podróży przyznaje się na wniosek świadka, biegłego lub tłumacza złożony na piśmie lub ustnie do protokołu rozprawy. Wniosek o przyznanie należności, o jakich mowa w ust. 1, składa się niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu trzech dni po wykonaniu czynności, a jeżeli czynności były podejmowane na rozprawie - najpóźniej w ciągu trzech dni po rozprawie. Osoby, które nie zgłosiły żądania w tym terminie tracą prawo do przyznania im tych należności (art. 92 ustawy).

Świadek H. T. (1) wniosła o zwrot kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do siedziby sądu. Prawidłowo więc Sąd Rejonowy orzekł o zwrocie na jej rzecz kosztów przejazdu, trafnie weryfikując przy tym ilość przejechanych przez świadka kilometrów. Twierdzenia zażalenia, jakoby świadek nie poniosła w ogóle kosztów związanych z przejazdem z miejsca zamieszkania do siedziby sądu nie mogły wzruszyć zaskarżonego obecnie postanowienia. Wynagrodzenie przyznane zostało świadkowie na podstawie oświadczenia, którego treść nie budzi zastrzeżeń co do zgodności z prawdą w zakresie miejsca zamieszkania świadka. Nie ma więc podstaw do jego kwestionowania. Twierdzenia zażalenia, będąc niepopartymi dowodami, uznać należało w rezultacie za gołosłowne.

Mając na uwadze powyższe należało, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzec jak w sentencji.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)